

saa lille Afsnit af Europa som Danmark er det umuligt at begrænse sig bag Mure og Volde og tro, at man kan indrette sin indre Økonomi efter sit eget Hoved. Saa længe vi skal indføre en stor Del Varer fra Udlandet og betale med vort eget Arbejde, er vi afhængige af Verdensmarkedet, maa vi rette os efter Verdensmarkedets Priser og Lønninger. Vil vi konkurrere ikke alene med Udlandets Markeder, men paa vort eget Marked med de udenlandske Varer, nytter det ikke at sige, at Lønnen skal fordobles, fordi Varepriserne stiger.

Der er en anden Betragtning, som det havde været naturliger for den højtærede Minister at anlægge. Jeg mener nemlig, at der er meget god Grund til at paapege Sammenhængen mellem et højt Arbejdslønniveau og et højt Prisniveau i et Land. Naar Prisniveauet her i Landet viser sig ustandseligt at stige, mon det saa er helt uden Forbindelse med det stadigt stigende Arbejdslønniveau? Vi kan konstatere, at der paa mangfoldige Omraader her i Landet er en Stigning i Udgifter, der er saa meget mere mærkelig, som det drejer sig om Fag, der tilsyneladende i mindre Grad er afhængige af Udlandet. Det er ikke paa alle Omraader, at Priserne paa udenlandske Raamaterialer virker ind i samme Grad. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa Byggefagene. Paa intet Omraade her i Landet er Arbejdslønnen steget saa enormt som i disse, men det er netop et Omraade, hvor Konkurrencen ikke gør sig gældende paa samme Maade som paa andre. Man har altsaa kun kunnet vedblive at sætte Lønnen op her med det Resultat, at den Vare, som skal produceres, nemlig Huse og Lejligheder, praktisk talt ikke mere er til at faa for Penge. Hænger det ikke sammen med det fuldkomne Anarki, der hersker paa dette Omraade? Jeg kunde tænke mig, at her var et Omraade, hvor det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen), som har vist saa meget daarligt Humør og saa megen Bitterhed i sine Udtalelser, og jeg trods alle Modsætninger kunde mødes. Thi er det ikke saaledes, at Syndikalismen har bredt sig særlig paa dette Omraade, og er det ikke saaledes, at Antallet af brudte Overenskomster her overstiger Antallet paa et hvilket som helst andet Omraade?

Det var dette Forhold, som det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede) berørte, da han nævnede et Eksempel fra en af de allersidste Dage: En Arbejder vægrede

sig ved at optage et tariffmæssig lønnet Arbejde, vel at mærke ikke et Arbejde, der var lønnet i Henhold til en ældgammel Tarif, saa at man kunde sige, at Forudsætningerne var bristet, men som var lønnet efter en Tarif, der blev fastsat i Oktober i Aar. Han vægrede sig, hvis der ikke til de Herrer, som skulde bære Sten op, straks udbetaltes en Bonus af 1000 Kr. Resultatet er, at ganske vist siger Fagforeningerne: Her er ikke Blokade, men de til Faget hørende Arbejdsmænd siger: Arbejdet er nedlagt, idet denne Mand har vægret sig ved at begynde det, saa kan vi heller ikke optage det. Hvis det var et enestaaende Tilfælde, vilde der naturligvis ikke være Anledning til at fremdrage det her — Undtagelsen bekræfter som bekendt Regelen —, men Ulykken er, at det ikke er en Undtagelse. Det er en ganske almindelig Regel, og saaledes gaar det i stort Omfang, naar det drejer sig om Murarbejdsmænd. Nu er Forholdet i det paagældende Tilfælde, som det ærede Medlem omtalte, og som foreligger oplyst og dokumenteret fra kompetent Side, at samtidig med, at man som Betingelse for at optage saadant Arbejde, begynde paa en saadan Bygning krævede forudbetalt en Sum blot for at begynde efter den tariffmæssige Overenskomst, havde Arbejdsløshedskassen i det samme Distrikt en 4—500 arbejdsløse. Det maa antages — det ligger jo i hvert Fald ikke fjernt at antage det —, at dette Arbejde, hvis det var blevet optaget efter den tariffmæssige Betaling, havde formindsket Antallet af de arbejdsløse for Arbejdsløshedskassen.

Jeg kunde tænke mig, at jeg dog muligvis her en enkelt Gang mødtes med det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) i den Betragtning, at disse syndikalistiske Indgreb, disse atter og atter gentagne ulovlige Strejker, der i et Fag som Murerfaget i Løbet af et halvt Aar er gaaet op til over hundrede, ikke har hans Sympati. Hvis jeg skulde opfatte det ærede Medlems Tale, som den faldt, lød det, som om det ærede Medlem i Virkeligheden tog de ulovlige Strejker i Forvar, undskyldte dem og derfor faktisk støttede dem. Det kan jeg dog ikke tro er det ærede Medlems Mening. Jeg tror imidlertid, det vilde være gavnligt for de Arbejderkredse, der her er Tale om, for de Kredse, hvori Syndikalisterne søger at høste, hvad de saar, hvis det ærede Medlem vilde finde det rigtigt at fremsætte en Udtalelse, hvoraf det fremgik, at han tog Afstand